

[Finansministeren.]

havde sagt, at man i England ingen Formueskat betalte, for der var noget, som ækvivalerede en Formueskat, nemlig en Særbeskatning af Formueindtægten. Jeg synes, det ærede Medlem som Nationaløkonom maa vide, at der i England ikke findes Særbeskatning af Formueindtægt. Der er en Lettelse paa 10 pCt. for Arbejdsindtægter, *earned income*, som det hedder, men det ærede Medlem vil dog vel ikke paastaa, at det er en Særbeskatning af Formueindtægter, eller at det er noget, som i mindste Maade kan sammenlignes med vor Formueskat — for Resten heller ikke med andre Landes Formueskat, hvor man har en saadan Beskatning.

Det ærede Medlem vilde ogsaa mene, at jeg var utilstrækkelig underrettet om tyske Forhold, naar jeg kunde tale om den demokratiske tyske Rigsdag. Ja, jeg taler om den demokratiske tyske Rigsdag, fordi der er almindelig Stemmeret i Tyskland, og fordi det overvejende Flertal af den tyske Rigsdags Medlemmer repræsenterer Smaakaarsfolk. Det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at det Parti, som er det væsentligste Led, eller i hvert Fald et meget væsentlig Led i den nuværende Koalition, er Centrumspartiet, som i høj Grad repræsenterer Smaakaarsfolk og varetager Smaakaarsfolks Interesser. Og det var netop det, der gik igennem hele Forhandlingen i den tyske Rigsdag, at man dèr forstod det, som vore kære Socialdemokrater ikke vil eller ikke kan forstaa: at Opretholdelsen af en urimelig høj Formueskat skader alle Samfundslag, fordi den forhøjer Renten, forhindrer Kapitaltilgang, fremmer Kapitalopspisning og derigennem sætter Landet ud af Stand til at arbejde saa billigt som andre Lande. Det forstod man i Tyskland, og det har Socialdemokraterne saamænd forstaaet i mange andre Lande, ogsaa i Sverige. Men der findes ikke Mage til vort Socialdemokrati i Retning af at lukke sig ud fra de allermost jævne og forstaaelige Sandheder, som deres Partifæller i andre Lande særdeles vel forstaa. Ja, der er jo Undtagelser; der er Overpræsident Jensen, som mit Partis ærede Ordfører meget passende citerede. Han har den fuldkomne Forstaaelse af, at det til Kapitaldannelse er nødvendigt ikke at beskatte for højt — han sagde nu: de store Indtægter, men hvis det gælder for de store Indtægter, gælder det i mangefold højere Grad for de store Formuer, thi de store Indtægter beskattes jo blot af det, de tjener, men Formuerne beskattes

i Tusinder og atter Tusinder af Tilfælde af det, de ikke tjener.

Det ærede Medlem ansaa Tilbagebetaling af Statsgæld for det højeste og det første. Ja, det er et overmaade rosværdigt Formaal, som jeg i høj Grad billiger, men i Krisetider som de nuværende er der Opgaver, der ligger nærmere ved, navnlig den Opgave at komme et nødstedt Erhvervsliv til Hjælp. Hvis vi havde en lige saa gennemgribende Statistik for nogle af vore andre Erhverv, som vi har f. Eks. for Landbrug og Skovbrug, skulde det ogsaa nok vise sig, at akkurat det samme er Tilfældet for Byerhvervene som for Landbruget i den haarde Krise, vi nu gennemgaar. Der er ogsaa dèr Mængder af Erhverv, hvor man tager en Skat, hvor der ingen Indtægt er, eller en Indtægt, som i alt Fald aldeles ikke svarer til Skatten.

Det ærede Medlem syntes ikke, jeg havde Ret til at sige, at Kommunerne har faaet en Lettelse. Jo, vist har de faaet en Lettelse. De har naturligvis paa Grund af Arbejdsløshedsloven ogsaa faaet noget forøgede Byrder, men Lettelsen overvejer de forøgede Byrder i væsentlig Grad og vilde overveje dem i endnu højere Grad, hvis de paagældende, navnlig de socialdemokratiske styrede Kommuner, f. Eks. vilde anvende Statens Lønprincipper paa deres Lønningsbudget, og hvis de i det hele vilde gaa til saadanne rimelige Beparelser, som Beparelserne i Statshusholdningen for en stor Del viser Vej til, og hvis de fuldt ud vilde benytte den nugældende Arbejdsløshedslovs Regler om Lettelse med Hensyn til Nødhjælpsarbejders Igangsættelse, naturligvis under Iagttagelse af de Vilkaar, som derfor opstilles. Men det er disse Vilkaar, man er bange for, og i mange Tilfælde foretrækker man at blive ved at yde Hjælp i Form af Hjelpekassehjælp.

Det ærede Medlem sagde, at det var de Penge, man havde sparet ved den sociale Lovgivning, som man havde taget fra de fattigste ved at beklippe dem, der nu skulde anvendes hertil. Nej, det ærede Medlem véd dog meget godt, at den Forbedring i Statens Budget, som er fremkaldt ved Nedsættelsen i forrige Samling, først og fremmest maatte anvendes til at dække det store Deficit, der ellers vilde være blevet paa den socialdemokratiske Regerings Finanslov, og dernæst til en Takstnedsættelse paa 21 Mill. Kr. Det var det, Pengene først og fremmest gik til.

Naturligvis nægtede det ærede Medlem og ligeledes den ærede radikale Ordfører (Veistrup) sig ikke Glæden ved at tale om